

KARTA INFORMACYJNA PRZEDMIOTU

nazwa przedmiotu	Techniki wytwarzania przyrostowego	Additive Manufacturing Technologies
Kod przedmiotu	WIMMWCSI-TWP	
Język wykładowy	polski	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Poziom studiów	studia I stopnia	
Rodzaj przedmiotu	wybieralny	
Obowiązuje od naboru	2022	
Forma zajęć, liczba godzin/rygor, razem godz., pkt ECTS	W 12/x, C 18/+, L 18/+, razem: 48 godz., 3,5 pkt ECTS	
Sposób realizacji zajęć (wskazać sposób i liczbę godzin dla określonej formy zajęć)	Zajęcia realizowane stacjonarnie W 12/x, C 18/+, L 18/+, razem: 48 godz.	
Przedmioty wprowadzające	<p>Nazwa przedmiotu / wymagania wstępne: Grafika inżynierska / wykorzystanie programów komputerowego wspomaganie projektowania CAD w przygotowaniu dokumentacji konstrukcyjnej. Podstawy konstrukcji maszyn 1, 2, 3 / znajomość podstawowych zasad projektowania, znajomość zasad doboru gotowych elementów złączy, części i zespołów. CAD dla Mechaników / Modelowanie bryłowe i powierzchniowe elementów maszyn, wykonywanie złożeń zespołów urządzeń mechanicznych. Generowanie dokumentacji technicznej na podstawie komputerowych modeli bryłowych i powierzchniowych elementów maszyn. Techniki wytwarzania 1, 2 / Znajomość podstawowych technologii wytwarzania, spajania i obróbki elementów wykonanych z materiałów metalicznych.</p>	
Semestr/kierunek studiów	semestr VI / mechanika i budowa maszyn / specjalność: techniki wytwarzania	
Autor	dr inż. Janusz Kluczyński	
Jednostka organizacyjna odpowiedzialna za przedmiot	Wydział Inżynierii Mechanicznej / Instytut Robotów i Konstrukcji Maszyn	
Skrócony opis przedmiotu	<p>Przedmiot obejmuje teoretyczne podstawy tessalacji stereolito-graficznej i jej znaczenie w wytwarzaniu przyrostowym wraz klasyfikacją technik addytywnych. W aspekcie praktycznym przedmiot obejmuje zagadnienia wykorzystywania technik przyrostowych w produkcji części z metali i tworzyw sztucznych. Omawiane są trendy rozwojowe technik addytywnych.</p>	

Pełny opis przedmiotu
(treści programowe)

Wykłady:

1. Definicja, normatywy, klasyfikacja i historia wytwarzania przyrostowego oraz umiejscowienie tej technologii wśród innych metod wytwórczych / 2 /.
2. Rola i znaczenie tessellacji stereolitorgraficznej. Stosowane formaty plików wykorzystywane w wytwarzaniu przyrostowym. Charakterystyka projektowania dla wytwarzania przyrostowego DfAM / 2 /.
3. Wytwarzanie przyrostowe z polimerów – opis technik VPP, MEX, PBF, BJ, SL / 2 /.
4. Wytwarzanie przyrostowe z metali – opis technik DED, LB/EB – PBF, MEX, SL / 2 /.
5. Rola i rodzaje metod postprocesingu w wytwarzaniu przyrostowym z metali i polimerów / 2 /.
6. Trendy rozwojowe w wytwarzaniu przyrostowym / 2 /.

Ćwiczenia:

1. Wstęp do modelowania w programie Autodesk Fusion 360 / 2 / Opis oprogramowania AF360 i jego podstawowych funkcji. Zarządzanie dokumentacją techniczną utworzoną w AF360 i znaczenie pracy „w chmurze”.
2. Tworzenie złożeń w programie Autodesk Fusion 360 / 2 /.
3. Wprowadzenie do projektowania generatywnego / 2 /.
4. Wydanie zadania projektowego i jego realizacja / 2 / Przygotowanie wybranej przez studentów konstrukcji z wykorzystaniem projektowania dla wytwarzania przyrostowego DfAM.
5. Realizacji zadania projektowego / 8 / Ocena wyników wstępnych i modyfikacja kryteriów projektowania generatywnego w celu uzyskania rozwiązania odpowiadającego przyjętym założeniom.
6. Ocena rozwiązania i zaliczenie zadania / 2 / Weryfikacja ostatecznej postaci rozwiązania konstrukcyjnego oraz ocena jego poprawności.

Ćwiczenia laboratoryjne:

1. Przygotowanie i realizacja procesu wytwarzania przyrostowego techniką SLM / 3 / Prace przygotowawcze związane z uruchomieniem procesu wytwarzania w technice SLM: przygotowanie pliku wsadowego w oprogramowaniu Magics, przygotowanie maszyny przyrostowej, przygotowanie proszku metalicznego. Realizacja procesu wytwarzania przyrostowego. Zakończenie procesu i postprocessing.
2. Preparatyka próbek wykonanych techniką SLM na potrzeby oceny poprawności doboru parametrów procesu wytwarzania / 3 / Badania poprawności doboru parametrów w procesach wytwarzania w technice SLM: przygotowanie próbek materiałowych do oceny jakości wytworzonej części, inkludowanie próbek, szlifowanie i polerowanie, trawienie próbek metalowych.
3. Przygotowanie i realizacja procesu wytwarzania przyrostowego techniką SLS / 3 / Prace przygotowawcze związane z uruchomieniem procesu wytwarzania w technice SLS: przygotowanie pliku wsadowego w oprogramowaniu Magics, przygotowanie maszyny przyrostowej, przygotowanie proszku. Realizacja procesu wytwarzania przyrostowego. Zakończenie procesu i postprocessing.
4. Badania i analiza zmian mikrostruktury oraz wad strukturalnych elementów wytworzonych techniką SLM i SLS / 3 / Badania poprawności doboru parametrów w procesach wytwarzania w technice SLM: pomiar porowatości wytworzonej części, pomiar gęstości wytworzonych elementów metodą Archimedesesa, wykonanie zdjęć mikrostruktury elementu do późniejszej analizy.
5. Pomiar geometrycznej struktury powierzchni oraz dokładności odtworzenia geometrii nominalnej elementów wytworzonych techniką SLM i SLS / 6 / Określenia jakości wytworzonych przyrostowo części w technikach SLM i SLM: wykonanie pomiarów z wykorzystaniem cyfrowego mikroskopu optycznego oraz proces skanowania 3D celem analizy dokładności odtworzenia geometrii w odniesieniu do pliku wsadowego CAD.

Literatura	<p>Podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. D. Godec, J. Gonzalez-Gutierrez, A. Nordin, E. Pei, J. Ureña Alcázar, <i>A Guide to Additive Manufacturing</i>, Springer, Cham, 2022, ISSN 2730-9584, https://doi.org/10.1007/978-3-031-05863-9. 2. G. Budzik, J. Woźniak, Ł. Przeszłowski, <i>Druk 3D jako element przemysłu przyszłości: analiza rynku i tendencje rozwoju</i>, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów, 2022. <p>Uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. P. Siemiński, G. Budzik, <i>Techniki przyrostowe: druk 3D, drukarki 3D</i>, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa, 2015, ISBN 978-83-7814-255-3.
Efekty uczenia się	<p><i>W1 / Ma wiedzę w zakresie wpływu temperatury na właściwości materiałów metalicznych i polimerowych. / K_W02</i></p> <p><i>W2 / Posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu wykorzystania modelowania 3D w opracowywaniu elementów przeznaczonych do wytwarzania technikami przyrostowymi / K_W04</i></p> <p><i>W3 / Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie konwencjonalnych technik wytwarzania metali i polimerów, a także z przetwórstwa tworzyw sztucznych. / K_W12</i></p> <p><i>U1 / Potrafi opracować geometrię elementów trójwymiarowych pozwalającą na osiągnięcie pożądanej funkcjonalności tychże elementów. / K_U10</i></p> <p><i>U2 / Potrafi wykorzystywać oprogramowania pracujące „w chmurze”, wykorzystywać jego funkcjonalności w pracy w rozbudowanym zespole projektowym / K_U11</i></p> <p><i>U3 / Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do pracy w przedsiębiorstwach wykorzystujących wytwarzania przyrostowe w swojej działalności / K_U16</i></p> <p><i>K1 / Jest krytyczny wobec posiadanej wiedzy w obszarze wytwarzania przyrostowego z tworzyw metalicznych i polimerowych oraz rozumie konieczność jej poszerzania, w tym poprzez zasięganie opinii ekspertów / K_K02</i></p>
Metody i kryteria oceniania (sposób sprawdzania osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się)	<p><i>Przedmiot zaliczany jest na podstawie: egzaminu. Egzamin jest prowadzony w formie pisemnej. Wykład zaliczany jest na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu. Ocena końcowa z wykładu uwzględnia oceny z ćwiczeń i laboratoriów, stanowiące jej składowe. Ćwiczenia audytoryjne zaliczane są na podstawie zadania projektowego wykonanego podczas zajęć. Ćwiczenia laboratoryjne zaliczane są na podstawie: ocen ze sprawozdań z laboratoriów – wszystkie oceny muszą być pozytywne. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest: uzyskanie pozytywnych ocen z ćwiczeń i laboratoriów.</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektów W1, W2, W3 - weryfikowane jest podczas egzaminu.</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektu U1, U2 i U3 - weryfikowane jest na podstawie sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych oraz projektu realizowanego w ramach ćwiczeń.</i></p> <p><i>Osiągnięcie efektu K1 – weryfikowane jest na podstawie wypowiedzi studentów podczas zajęć.</i></p> <p><i>Oceny osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się:</i></p> <p><i>Ocenę bardzo dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 91-100%.</i></p> <p><i>Ocenę dobrą plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 81-90%.</i></p> <p><i>Ocenę dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 71-80%.</i></p> <p><i>Ocenę dostateczną plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 61-70%.</i></p> <p><i>Ocenę dostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 51-60%.</i></p>

	<p>Ocenę niedostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie równym lub niższym niż 50%.</p>
<p>Bilans ECTS (nakład pracy studenta)</p>	<p>Aktywność / obciążenie studenta w godz.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Udział w wykładach / 12</i> 2. <i>Udział w laboratoriach / 18</i> 3. <i>Udział w ćwiczeniach / 18</i> 4. <i>Udział w seminariach / 0</i> 5. <i>Samodzielne studiowanie tematyki wykładów / 6</i> 6. <i>Samodzielne przygotowanie do laboratoriów / 12</i> 7. <i>Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń / 12</i> 8. <i>Samodzielne przygotowanie do seminarium / 0</i> 9. <i>Realizacja projektu / 0</i> 10. <i>Udział w konsultacjach / 6</i> 11. <i>Przygotowanie do egzaminu / 6</i> 12. <i>Przygotowanie do zaliczenia / 0</i> 13. <i>Udział w egzaminie / 2</i> <p>Sumaryczne obciążenie pracą studenta: 92 godz./ 3,5 ECTS Zajęcia z udziałem nauczycieli (1+2+3+4+9+10+13): 56 godz. / 2,5 ECTS Zajęcia powiązane z działalnością naukową: 78 godz. / 3,0 ECTS</p>